

Landsbygdsriksdagen 25.11.2006

Rapport från workshopen "De rurba livsstilarna – vad ger landsborna staden och stadsborna landet".

Ledare: Erland Eklund, landsbygdsprofessor, Åbo Akademi i Vasa

10 personer deltog i workshopen – tyvärr skrev jag inte ner namnet på dem. Erland höll först en kort introduktion till ämnet och sedan följde diskussion under fria former.

Landsbygden och staden förutsätter varandra – utan den ena finns inte den andra. Landsbygden har periodvis setts som väldigt "inne" medan den andra perioder setts som ganska "junttig". Mycket av den nostalgiska längtan till landsbygden har idag blivit längtan till skärgården, ändå glömmer vi ibland skärgården och dess särart när vi pratar om landsbygden.

Hur uppträder då stadsborna ur landsbygdssynvinkel?

1. Som fastighetsköpare

De köper hus/sommarstuga på landet – detta är ganska specifikt för Finland (finns i Sverige och Norge också men inte så tydligt i Europa). Idag har medelsvensson tagit över denna livsstil – man behöver inte vara speciellt välbärgad för att kunna köpa en fastighet på landet. Det finns dock en grupp som står utanför detta, som inte har råd att ha denna form av dubbelt boende. Fastigheterna håller oftast hög standard.

2. Som pendlare

Det för med sig bättre vägar och bättre bilar. Detta kännetecknar stadsnära landsbygd.

Effekter av att stadsborna finns på landsbygden:

(de vill gärna vara aktiva, ex. sommarstugeägarna)

- kulturekonomi (pågår en debatt kring hur viktig den är egentligen)
- höjer också kvaliteten för året runt boende
- upplevelselandsbygd (upplevelseturism)

Det är förvånansvärt lite konflikter, t.ex. jämfört med England. De konflikter som finns uppstår ofta kring transporter, ex. färjornas tidtabeller – är de gjorda för åretruntboende eller sommargästerna (stadsborna)? – de har olika behov.

Ett fenomen som finns i Finland är

NIMBY – Not In My Back Yard (en bra idé men passar inte här, ex. vindkraft)

NIMRUR (Not In My Rural Region)

Det finns många föreställningar om landsbygden.

Diskussionen som följde:

Urbana djurhållningstraditioner, ex. hästnära boende – det skapar också direkt kontakt med jordbruket.

Stallen håller på bli de nya ungdomslokalerna.

Djurrättsaktivister handlar ofta om föreställningar som finns om landsbygden.

Det globala syns överallt på landsbygden – mångkulturellt idag.

Att resa har blivit en livsform som genomsyrar allt, oberoende var vi bor. Det finns många likheter mellan det rurala och det urbana.

Landsbygdsturism/ upplevelseturism

- det finns stadsbor som startar företag på landet bara för att göra business med upplevelseturism och det faller sällan i god jord. Upplevelsetursimen borde bygga på det som är genuint för byn. Annars blir det intressekonflikter.

Allemansrätten ska vi vara rädd om. Den är väldigt speciell. Vi förstår inte själva hur speciell.

Koloniträdgårdar efterfrågas nu, bl.a. kring Ekenäs. Det är också en form av "rurbant".

Det pratas om urban pressure idag.

I byaplaneringen måste man ta sommargästerna i beaktande. Byaföreningarna borde också ha sommargästerna som medlemmar. Hellre än att de grundar en egen förening.

Bredband (optisk fiberkabel) möjliggör allt mer dubbelboende. Man kan jobba på distans. Dragningen av bredband kostar men invånarna borde ta ansvar för det så att de också äger kablarna och kan bestämma över dem själva. Vi kan och skall inte förvänta oss att företag gör detta. Det är inte lönsamt för dem. Dock borde staten vara med och betala för utvecklingen av bredband. När det grävs nya vatten och avloppsledningar borde det samtidigt sättas ner en fiberkabel. Det dyra i processen är själva grävandet och där borde staten komma till mötes. Utvecklingen av bredband är också ett storstadsproblem. Vi ville ha med i resolutionen att staten skall vara med och utveckla och/eller subventionera kostnaderna för bredband.

Slutkläm:

Hela Finland ner i diket, samtidigt!
Gräv ner Finland!

Marina Lindell
Sekreterare för gruppen